Τὸ Οἰνοχώρι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ»

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Διεύθυνση: Σταδίου 51 (Β' ὀροφος—Γραφεῖον 10)	ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Τ· 121) Τηλ. 3214.871	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1980 Ἀριθμ. Φύλλου 27—Δραχ. 1

Τὰ ἐπενδυτικὰ ἔργα ποὺ πρέπει νὰ γίνουν στὴν Παρνασσίδα

ΤΑΧΥΡΥΘΜΟ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἡ Παρνασσίδα εἶναι ἡ μία ἀπὸ τὶς δύο Ἐπαρχίες τοῦ Νομοῦ Φωκίδος διατηρεῖ τὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς καθυστερημένης προβληματικῆς περιοχῆς καὶ γιὰ τὴ σύγχρονη ἀνάπτυξή της χρειάζονται ἐπενδύσεις μὲ κριτήρια παραγωγικὰ καὶ κοινωνικά.

Οἱ παραγωγικὲς δραστηριότητες διατηροῦν, σὲ μεγάλο βαθμό, τὸν παραδοσιακό τους χαρακτῆρα καὶ ἔχουν σὰν βάση τὴ γεωργία, τὴν κτηνοτροφία, τὶς ἐξορυκτικὲς μεταλλευτικὲς ἐκμεταλλεύσεις καὶ σὲ περιωρισμένη κλίμακα τὴ βιοτεχνία καὶ τὸν τουρισμό.

Ἀξιόλογες βιομηχανικὲς ἐπενδύσεις ἀπουσιάζουν καὶ τὸ κυριότερο ὑπάρχουν μεγάλες ἐλλείψεις σὲ ἔργα ἀναπτυξιακῆς ὑποδομῆς.

Ἡ ἔνταξη τῆς Παρνασσίδας σ' ἕνα ταχύρυθμο πρόγραμμα κοινωνικο - οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν οἰκονομικῶν της πόρων καὶ τοῦ ἐνεργοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ της.

Δὲν ξέρουμε ἐὰν καὶ πότε θὰ γίνει τὸ ξεκίνημα. Τὸ θέμα εἶναι οἰκονομικὸ καὶ σὰν τέτοιο θὰ πρέπει νὰ βρεῖ σύντομα τὴ λύση του γιὰ τὸ καλὸ τῆς περιοχῆς.

Ἡ ἐφημερίδα μας ἀπὸ τὴ δ:κή της σκοπιὰ καὶ μὲ τὴν περιορισμένη δυνατότητα καὶ πληροφόρηση ποὺ διαθέτει θὰ προβάλλει περιγραφικὰ τὰ ἐπενδυτικὰ ἔργα ποὺ πρέπει νὰ γίνουν σύντομα κατὰ τὶς δικές της ἀπόψεις, στὴν Παρνασσίδα. Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι:

- Ὁλοκλήρωση τοῦ ἡμιτελοῦς ὁδικοῦ ἄξονα Θερμοπυλῶν - Γραβιᾶς - Ἀμφίσσης ποὺ θὰ συμβάλλει στὴ βελτίωση τῶν συγκοινωνιῶν, τὴν τουριστικὴ ἀξιοποίηση τῆς περιοχῆς καὶ τὴν ἀνάπτυξη λοιπῶν παραγωγικῶν δραστηριοτήτων.
- Ὁλοκλήρωση τοῦ ὁδικοῦ ἄξονα Γραβιᾶς - Καστελλίων - Οἰνοχωρίου - Καλοσκοπῆς - Ἀθανασίου Διάκου καὶ τοῦ συνδεομένου μὲ αὐτὸν Βρύζες - Στρώμης - Συκιᾶς - Μόρνου, γιὰ τὴν συγκοινωνιακὴ σύνδεση πολλῶν Κοινοτήτων μὲ τὰ διοικητικὰ καὶ οἰκονομικὰ κέντρα τοῦ Νομοῦ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δραστηριοτήτων.
- Κατασκευὴ τοῦ φράγματος Ἀποστολιᾶ γιὰ τὴν ἄρδευση τῆς ἀνατολικῆς Παρνασσίδας καὶ Δυτικῆς Φθιώτιδας.
- Κατασκευὴ δασικῆς ὁδοποιΐας καὶ δασικῆς βιομηχανίας γιὰ τὴ σύγχρονη ἀξιοποίηση τοῦ δασικοῦ πλούτου τοῦ συμπλέγματος Παρνασσοῦ - Γκιώνας - Οἴτης - Καλλιδρόμου καὶ Βαρδουσίων.
- Ὀργάνωση δασικῶν χωριῶν γιὰ τὴν σύγχρονη δ:αβίωση τῶν δασεργατῶν ποὺ εἶναι ἀπαραίτητοι γιὰ τὴν ἐπέκταση, καλλιέργεια καὶ ἐκμετάλλευση τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τῆς περιοχῆς.
- Κατασκευὴ βιομηχανίας ἀλουμίνας καὶ ἀλουμινίου στὴν Παρνασσίδα, μὲ ὅλες τὶς σύγχρονες προδιαγραφὲς ποὺ ἐξαφανίζουν τὴν ρύπανση.

Μὲ τὰ λίγα ποὺ σημειώνουμε δὲν ἐξαντλοῦμε τὸ θέμα. Ἁπλῶς ἐπισημαίνουμε τὰ ὅσα πιστεύουμε ὅτι μποροῦν καὶ πρέπει νὰ γίνουν στὴν Παρνασσίδα. Εἶναι αὐτὰ ποὺ ἀξιολογοῦν καὶ προτείνουν οἱ μὴ εἰδικοὶ καὶ συζητοῦνται καθημερινὰ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Παρνασσίδας.

Ἡ ἐφημερίδα μας ἀνήσυχη γιὰ τὴν καθυστέρηση καὶ τὴν ὑποβάθμιση τῆς Παρνασσίδας εἶναι πάντα πρόθυμη νὰ προσφέρει τὶς καλές της ὑπηρεσίες γιὰ τὴν κοινωνικοοικονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ της ἀνάπτυξη.

Ἱστορικὲς εὐθύνες γιὰ ὅ,τι γίνεται στὴν περιοχή μας

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Οἱ φυσικὲς θεομηνίες καὶ οἱ ἀνθρώπινες ἐπεμβάσεις ἄφησαν παντοῦ στὸ πέρασμα χιλιετηρίδων, μικρὰ ἢ μεγάλα σημάδια παραλλαγῆς τοῦ τοπίου καὶ τῶν φυσικῶν του πόρων, μέσα σὲ ὅρια ποὺ θεωροῦνται φυσιολογικά. Ἔτσι ἡ φυσιογνωμία τοῦ τοπίου καὶ οἱ φυσικοὶ πόροι, στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, διατηρήθηκαν βασικὰ ἀναλλοίωτα καὶ μαζί μ' αὐτὰ καὶ τ' ἀνθρώπινα μνημεῖα π' ἄφησαν οἱ γενιὲς ποὺ πέρασαν.

Ἐνῶ αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξη ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος, ποὺ θέλει νὰ ὑπερηφανεύεται γιὰ τὶς πολιτιστικές, πνευματικὲς καὶ κοινωνικὲς κατακτήσεις του, ἔρχεται μὲ τὴ δύναμη ποὺ τοῦ δίνουν τὰ σύγχρονα τεχνολογικὰ μέσα νὰ καταστρέψει τὸ φυσικὸ περιβάλλον, στὸν βωμὸ τῆς ματαιόδοξης, πρόσκαιρης εὐημερίας του.

Ἡ φυσικὴ περιοχὴ τοῦ χωριοῦ μας κι' ἄλλων γειτονικῶν Κοινοτήτων, βρέθηκαν τὰ τελευταῖα λίγα χρόνια, μέσα στὴ δίνη μιᾶς πρωτοφανοῦς καταστροφῆς. Οἱ καταστροφὲς σὲ χιλιάδες στρέμματα γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς γῆς εἶναι βλαβικές. Οἱ μεταλλευτικὲς ἐκρήξεις καὶ ἐξορύξεις ἰσοπεδώνουν τὰ πάντα. Πανέμορφοι, πλούσιοι σὲ βλάστηση δασόλοφοι, καὶ κατάφυτες βουνοπλαγιὲς κατακρημνίζονται γιὰ νὰ βγεῖ ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τους ὁ βωξίτης καὶ νὰ μείνουν ἐδῶ σωροὶ ἀπὸ μπάζα ποὺ μαρτυροῦν ἁπλῶς τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς.

Οἱ διηνεκεῖς αὐτοὶ φυσικοὶ παραγωγικοὶ πόροι, ποὺ θρέψαν γενιὲς καὶ γενιὲς στὸ διάβα τῶν αἰώνων, καταστρέφονται γιὰ τὴν ἐξόρυξη τοῦ βωξίτου ποὺ θὰ μεταφέρουν σ' ἀνατολὴ καὶ δύση μὲ ἀντάλλαγμα τὴν ἐφ' ἅπαξ ἀντιπαροχὴ ποὺ λέγεται συνάλλαγμα καὶ ἐθνικὸ εἰσόδημα.

Ἡ οἰκονομικὴ ἔρευνα καὶ ἡ κεφαλαιοποίηση τῆς ὠφελείας πιστεύομε ὅτι θὰ μᾶς ἔλεγαν

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Χαρούμενες Γιορτές καί εὐτυχισμένος ὁ Καινούργιος Χρόνος

ΔΩΡΕΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου

Χρ. Π. Ρούλιας ('Ηράκλεια)	200
Παν. Γ. Ρούλιας	200
Δέσποινα Σπ. Ρούλια	500
Δημ. 'Απ. Ρούλιας	1.800
Λέλα Δημ. Ρούλια	200
Παν. Κ. Παπαπαναγιώτου	200
'Αθαν. Π. Παπαπαναγιώτου	200
Κωνστ. Π. Παπαπαναγιώτου	200
Κωνστ. 'Απ. Ρούλιας	200
Κούλα Κ. Ρούλια	200
Γεώργιος Πουρνάρας	400
Κωνσταντίνα 'Αποστολοπούλου	500
'Αθαν. Δ. Παπαπαναγιώτου	200
Δημ. 'Αθ. Παπαπαναγιώτου	200
Βασίλειος—'Ελένη Κοτσιμποῦ	1.000
'Ανασ. 'Αθ. Παπαπαναγιώτου	200
'Ιωάννης Στ. Παπαπαναγιώτου	1.000
Κωνστ. Γ. Φούντας	500
'Αθ. Θ. Παπαπαναγιώτου	200
Εὐθύμιος 'Απ. Ρούλιας	500
'Αθαν. Στ. Παπαπαναγιώτου	400
'Ελευθέριος—'Αφροδίτη Δικαίου	400
'Αγγελος 'Αποστολόπουλος	500
Νικόλ. 'Απ. Ρούλιας	500
'Αλέκος Παπαπαναγιώτου	200
Ρίτα 'Αλ. Παπαπαναγιώτου	500
'Ηλίας Κασβῆς	500
'Ιωαν. Μαραβέλης	1000
Βασιλ. Σταθιᾶς	400
Γεώργιος Π. Ρούλιας	200
Γεώργ. 'Αποστολόπουλος	500
Σπύρος Πολίτης	1.000
Δημήτριος Τσίτσος	400
'Αθαν. Σταθόπουλος	500

Ὑπὲρ ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας

Σπ. Πολίτης	15.000
'Ηλίας Κασβῆς	15.000
Σπύρος Βλασσόπουλος	10.000
Χρ. Π. Ρούλιας ('Ηράκλεια)	2.000
Χρ. Π. Ρούλιας ('Αντίκυρα)	1.000
'Αθαν. Στ. Παπαπαναγιώτου	5.000
Δέσποινα Σπ. Ρούλια	5.000
Κωνστ. 'Αναστασόπουλος	5.000
'Αθαν. Ν. Ρούλιας	3.000
Κούλα Κων. Ρούλια	5.000
'Ασημάκης Χαμηλός	2.000
'Αθ. Θ. Παπαπαναγιώτου	1.500
Δημ. Π. Τσατσαρώνης	1.500
Γεώρ. Παναγῆς	1.000
'Ασήμω Τσουλάνα	1.000
Περικλῆς 'Αραβαντινός	1.000
Νικόλ. Θεοχάρης	1.000
Νικ. 'Αγριτέλης	1.000
Νικ. 'Ιω. Ρούλιας	1.000
'Αθαν. Δ. Παπαπαναγιώτου	1.000
Κούλα Κ. Κασβῆ	1.000
Παναγ. Δ. Κοτσιμπός	1.000
'Ιωαν. Εὐαγ. Ρούλιας	1.000
'Αδελφοὶ Σπ. Γαλάνη	1.000
Παναγ. Γ. Κανιανίτη	1.000
'Ιωαν. Δ. Παπαπαναγιώτου	1.000
'Αναστ. Γκάγκωσης	1.000
Τούλα Δημ. Σόλια	1.000
'Ιάν. Μοσχολιός	1.000
Κωνσταντῖνος Ζαχαράκος	1.500
Βασ. Θ. Ρούλιας	1.000
Σταυρούλα Δ. Κασβῆ	1.000
'Αφροδίτη Φούντα	500
Κυριακὴ Παρηγόρη	500
Βασ. Τζαβάρας	500
'Ιωαν. Σταθόπουλος	700
Βασ. 'Ηλιόπουλος	500
Χρ. Νικολάου	500
Κων. Γ. Τσολάνας	500
Δημ. Γ. Τσολάνας	500
Παναγ. Τσατσαρώνης	500
Ζανέτα Κ. Ρούλια	100
Βιολέττα Σταθοπούλου	500

«ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1980 — ΑΘΗΝΑΙ

'Ιδιοκτήτης - 'Εκδότης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - 'Αθῆναι

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΥ
Μυλλέρου 50 'Αθήνα
Τηλ. 52.36.551 — 29.10.132

'Εκκληση γιὰ ἐνίσχυση

● 'Η 'Εκκλησία τῆς Παναγιᾶς ξαναπίστηκε μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου καὶ τὶς εἰσφορὲς τῶν συγχωριανῶν μας. Μόλις τὸ ἐπιτρέψει ὁ καιρὸς θὰ τοποθετηθῆ ἡ στέγη, γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν οἱ ὑπόλοιπες ἐργασίες. Χρειαζόμαστε ὅμως χρήματα. Κάνουμε ἔκκληση σὲ ὅσους μποροῦν, νὰ δώσουν ἢ νὰ ξαναδώσουν γιὰ τὸ τέλειωμα τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Πολιτιστικοῦ κέντρου.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἐκδρομὴ στὸ χωριό μας

Μὲ ξεχωριστὴ λαμπρότητα γιορτάστηκε φέτος ἡ γιορτὴ τῆς προστάτιδος τοῦ χωριοῦ μας, 'Αγίας Αἰκατερίνης.

Στὸν ἑορτασμὸ πῆραν μέρος τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν Παρνασσίδας, ποὺ κατοικοῦν στὴν 'Αθήνα καὶ σ' ἄλλες πόλεις.

Γιὰ νὰ διευκολυνθεῖ ἡ μετακίνησή τους στὸ χωριὸ ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸ Σύλλογό μας, διήμερη ἐκδρομὴ μὲ πολυτελῆ πούλμαν.

'Η θρησκευτικὴ ἱερὴ λειτουργία ἔκλεισε μὲ πανηγυρικὴ ἑορταστικὴ ἀρτοκλασία. Στὴ λειτουργία χοροστάτησε ὁ ἱερέας Πατὴρ 'Αθανάσιος Κόντος.

'Εκεῖνοι ποὺ φεύγουν

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΙΜΠΟΣ

'Ο Γιάννης Κοτσιμπός, ποὺ τὸν ξέραμε ὅλοι μας στὸ ὄνομα «ΠΑΣΤΕΛΑΣ» μᾶς ἄφησε γειά. Τὸν βρῆκε κι' αὐτὸν ὁ χάρος, ἀδύναμο ν' ἀντισταθεῖ, ἐκεῖ στὸ μαρμαρένιο ἁλώνι καὶ κάστρο τοῦ Παστέλα, καὶ τσὔκοψε ἄπονα τὴν ἀναπνοή. 'Εμεῖς λέμε ὁ Μπαρμπαγιάννης ζεῖ. "Αφησε μιὰ ζωηρὴ θύμηση κι' ἕνα λαμπρὸ ὄνομα ἀγνοῦ καὶ καλοκάγαθου ἀνθρώπου κι' ἦταν πάντα πρῶτος στὸ ἄναμα τῶν φουρνέλων, στὸ κυνήγι τοῦ κουναβιοῦ, τοῦ λαγοῦ καὶ τῆς πέρδικας, στὶς σκερτζιόζες τοῦμπες καὶ κοντὰ στὰ ἄλλα στὶς μαγγανίες καὶ τὰ γητέματα, μὲ τὰ ὁποῖα θεράπευε ἐλεύθερες, παντρεμένες, χῆρες, καὶ ζωντανά. 'Η μνήμη του θὰ μένει πάντα ἔντονα ζωντανὴ σ' ὅσους τὸν γνώρισαν κι' ἡ σκιά του θὰ ροβολεῖ στοῦ παστέλα τὸ κοτρώνι, στὶς Παπαγιάννενας τὴ λάκα καὶ τὴν Παλιοκρανιά.

Γ. Π.

Χριστούγεννα στὸ Οἰνοχώρι

'Ατμόσφαιρα χειμωνιάτικου παραμυθιοῦ. Τὸ γλυκὸ ἀστέρι θὰ λάμψη ξανὰ τὴν ἅγια νύκτα κι' ὅλα θὰ πλημμυρίσουν ἀπὸ φῶς καὶ χαρά. Μάγοι καὶ ταπεινοὶ ποιμένες, προσκυνητὲς στὴ φάτνη τοῦ σπηλαίου, θὰ ψάλλουν τὸν ἐρχομὸ τοῦ θείου Βρέφους. Τὴν ἅγια νύκτα γεννιέται ὁ ὑπερούσιος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς καλωσύνης. "Ας τὸν ὑποδεχτοῦμε μ' ἀνοιχτὴ ζεστὴ καρδιά, μέσα στὸ χειμωνιάτικο βραδυνό, κι' ἡ προσευχή μας ἂς ἔλθει σὰν βάλσαμο, ἐλπίδα καὶ παρηγοριὰ νὰ ζεστάνει τὶς ἀνθρώπινες ψυχές. "Ενα δάκρυ χαρᾶς, πίστης κι' ἀγάπης ἂς βρέξει τὰ βλέφαρά μας μέσα στὴν ἅγια νύκτα ποὖναι γεμάτη θάματα κι' εἶναι σπαρμένη μάγια.

Μὲ τὸν πηγεμό μας ἐκεῖ στ' ὄμορφο μικρὸ χωριό μας θὰ βροῦμε ξανὰ τὴ χριστουγεννιάτικη νύκτα πιὸ φωτεινή, πιὸ λαμποφορεμένη καὶ μαζικὴ κι' ὁ ἀχὸς ἀπὸ τὸ σήμαντρο τῆς 'Αγίας Αἰκατερίνης θ' ἀκουστεῖ σὰν νἄρχεται γλυκόλαλος ἀπ' τὰ βάθη τ' οὐρανοῦ.

Τὸ Πολιτιστικὸ Κέντρο

● Οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ πολιτιστικοῦ κέντρου προχωροῦν. Μετὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ παλαιοῦ κτιρίου καὶ τὴν κατασκευὴ τῆς στέγης, ἔγιναν τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ἐπιχρίσματα, ἡ ἠλεκτρικὴ ἐγκατάσταση καὶ τοποθετοῦνται τὰ κουφώματα. 'Ελπίζομε ὅτι σύντομα θὰ βρεθοῦν χρήματα γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ ὑπόλοιπες ἐργασίες ἀποπερατώσεως.

'Αρραβῶνες

● 'Ο Γιώργος 'Ιωαν. Παπαπαναγιώτου, ἠλεκτρολόγος, ἀρραβωνιάστηκε μὲ τὴν 'Ανδριάννα Λουΐζου. Τοὺς συγχαίρουμε θερμά.

● 'Ομοίως ἀρραβωνιάστηκε ὁ Τάκης Τζιβάρας μὲ τὴν Καίτη 'Ιωάννου.

Γάμοι

● 'Ο Δημήτρης Λέζας, πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ ἡ 'Αγγελικὴ 'Ιωάν. Παπαπαναγιώτου, φοιτήτρια Νομικῆς παντρεύτηκαν στὸν 'Ι. Ναὸ 'Αγίας Τριάδας 'Αμπελοκήπων. Εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

● 'Ο Νῖκος Κατσαουνίδης καὶ ἡ Στέλλα Κότση παντρεύτηκαν. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Δημήτρης Ζυγούρης μὲ τὴ Βασιλικὴ Τσατσάνη. Τοὺς εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐτυχισμένα καὶ χαρούμενα χρόνια.

Θάνατοι

● Μᾶς ἄφησαν χρόνους, τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ 'Ιωάννης Κοτσιμπός, ἡ 'Ελένη χα Χρ. Σταθόπουλου, ἡ Γιαννούλα Κ. Πολίτη, ἡ Γιαννοῦ χήρα Σπ. Κανιανίτη καὶ ἡ Παναγοῦ Γ. Παπαπαναγιώτου. 'Ο Χάρος χτύπησε ἄσχημα τὸ χωριό μας αὐτὴ τὴ χρονιά. 'Η ἐφημερίδα μας ἐκδηλώνει τὴ λύπη της στοὺς δικούς τους.

'Επιτυχίες

● 'Η Εὐρυδίκη 'Αθαν. Παπαυγέρη πέτυχε στὸ Γεωλογικὸ τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν.

● 'Ο Γρηγόριος 'Ελευθ. Δικαῖος εἰσήχθη στὴ Σχολὴ Δοκίμων Σημαιοφόρων Λιμενικοῦ Σώματος.

Διάφορα

● 'Ο Σπύρος 'Αριστ. Πολίτης μετετέθη ἀπὸ τὰ Χανιά, στὴ Λαμία ὡς Διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς 'Ακαδημίας Λαμίας.

● 'Ο Δημήτρης Παν. Παπαυγέρης διορίστηκε καθηγητὴς 'Αγγλικῆς Φιλολογίας στὸ Λύκειο Κρανιδίου.

'Ο Μητροπολίτης στὸ χωριό μας

● 'Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος ἐπεσκέφθηκε τὸ χωριό μας τὸν περασμένο μήνα καὶ ὕστερα ἀπὸ κατανυκτικὸ ἑσπερινό, μίλησε στὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα μὲ ἁπλὰ λόγια γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς. Πολὺ θάθελαν οἱ χωριανοί μας, οἱ ἐπισκέψεις αὐτὲς νὰ ἦταν συχνότερες.

Τὸ χρονικὸ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης

ΤΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Τοῦ ΠΑΝ. Κ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

2ο (Τελευταῖο)

Ὅλος ὁ Ναὸς ἦταν ἕνα καλλιτέχνημα. Οἱ ἓξι τετράγωνες χτιστὲς κολόνες στήριζαν ἀνάλαφρα τὴ μεγάλη στέγη. Ἦταν εὐρύχωρος, ἀρκετὸς γιὰ νὰ χωρέσῃ ὅλον τὸν κόσμο τοῦ χωριοῦ. Οἱ χωριανοὶ ἦταν περήφανοι γι' αὐτόν. Ὁ παπᾶς φυσικὰ καὶ οἱ Ἐπιτρόποι κατενθουσιασμένοι. Καὶ οἱ μαστόροι μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μαστρο Κοσμᾶ ἱκανοποιημένοι.

Ἔτσι στὶς 31 Αὐγούστου τοῦ ἴδιου χρόνου οἱ μαστόροι παρέδωσαν τὸ οἰκοδόμημα.

Τὸ χρονικὸ γράφει:

«Περὶ ὥραν 6 μετὰ Μεσημβρίαν, τῆς σήμερον ἐν τῇ πλατείᾳ Ἁγίας Αἰκατερίνης, καὶ ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ αὐτῆς, ἐνταῦθα, παρόντων τῶν τε κατοίκων Κάνιανης καὶ τοῦ τέκτονος Κοσμᾶ Ἰωάννου, μετὰ τῆς ὁμάδος του, ἐμετρήθησαν αὐτῷ, τὸ ὑπόλοιπον τίμημα τοῦ Ναοῦ ἐκ δρχ. 400 καὶ τὸ διὰ τὸ διαμέρισμα τοῦ Ναοῦ ἐκ δρχ. 115. ἐν ὅλῳ δρχ. 515, ἃς παρέλαβεν μετὰ τῆς ὁμάδος του, θεωρήσαντες περαιωμένα τὰ ἔργα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ οἱ κάτοικοι Κάνιανης».

Ἀλλὰ τώρα ἄρχιζαν καινούργιες φροντίδες. Ἡ ἐκκλησία ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ ἐσωτερικά. Ἡ Ἐπιτροπὴ ψάχνει γιὰ μαραγκούς. Στὶς 25 Νοεμβρίου τοῦ ἄλλου χρόνου (1898) βρίσκει τὸν Ἀθ. Λύτρα ἢ Κούτλα, ἀπὸ τὴν Παύλιτνη, καὶ τοῦ ἀνάθεσε τὴν ἐργασία νὰ φτιάξῃ τὶς πόρτες, τὸ τέμπλεο, τὸν Τίμιο Σταυρό, τὰ ταβάνια, τὰ ἐσωτερικὰ ἁλείμματα καὶ τὸ στρώσιμο τοῦ δαπέδου.

Τὸ χρονικὸ συνεχίζει:

«Διὰ τὴν κατασκευασθεῖσαν τὴν 25 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. μεταξὺ τῶν κατοίκων Ἄνω Κάνιανης καὶ τοῦ Ἀθ. Λίτρα ἢ Κούτλα, μαραγγοῦ, συμφωνίαν πρὸς κατασκευὴν ἐν τῷ ἀνεγερθέντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, τεμπλέου, θυρῶν, τιμίου Σταυροῦ, ταβανίου τρισυποστάτου, τὸν χωρισμὸν διὰ 6 σειρῶν σανιδίων, ἁλείμα ἐσωτερικῆς ἐκκλησίας, στρώσιμον μὲ ὁλικὰ ἰδικά του, οἱ δὲ κάτοικοι, ἄσβεστον, ἄμμον, τοῦβλα καὶ διατροφήν, 60 ὀκ. σίτου καὶ δι' ἀποζημίωσιν τῆς ἐργασίας του δρχ. 850».

Σὲ λίγους μῆνες ἡ ἐκκλησία ἦταν ἕτοιμη. Σοβατισμένη ἐσωτερικὰ καὶ ἀσβεστομένη, μὲ στρωμένο τὸ δάπεδο μὲ κόκκινες κεραμιδιὲς πλάκες ἀπὸ τὰ κεραμιδαριὰ τοῦ Σκλήθρου. Στὸ τέμπλεο, φτιαγμένο μὲ τορνεμένα ξύλα καὶ σκαλίσματα, μπῆκαν οἱ καινούριες εἰκόνες. Καὶ πάνω ἀπ' αὐτὲς ἡ ζωγραφιστὴ μὲ θαυμαστὴ τέχνη ἄμπελος μὲ πράσινα φύλλα, ἔλικες καὶ ἄσπρα καὶ μαυριδερὰ σταφύλια. Ὁ σταυρὸς ψηλὰ στὸ κέντρο μὲ τοὺς τέσσαρες Εὐαγγελιστὲς στὶς ἄκρες του κι' ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ τὴν ἄλλη οἱ εἰκόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς σὲ στάση πόνου καὶ συντριβῆς. Τὰ περιστέρια ποὺ κρέμονταν τὰ καντήλια ἦταν τόσο ἀνάλαφρα λὲς κι' εἶναι ἕτοιμα νὰ πετάξουν. Καὶ τὰ μικρὰ εἰκονίσματα, προσφορὰ τῶν κατοίκων, συμπλήρωναν τὸ τέμπλεο. Πάνω στὴν ὀροφή, τὴ στολισμένη μὲ ζωγραφιστὰ ἀστέρια, τρεῖς κυκλικὲς εἰκόνες. Τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Παντοκράτορα καὶ τῆς Θεοτόκου, εἶχαν ὑπὸ τὴ σκέπη τους τὸ ἐκκλησίασμα.

Ἡ ἐκκλησία εἶχε τελειώσει. Ὁ Παπαπαναγιώτης Σταμ. Ρούλιας, καὶ οἱ Ἐπιτρόποι ἦταν περήφανοι. Ἡ ἐπίσημη λειτουργία γιὰ τὸν τελειωμὸ εἶχε ὁριστῇ. Οἱ γυναῖκες ζύμωσαν τὶς προσφορές τους καὶ λαμπροντύθηκαν. Οἱ ἄντρες ἄφησαν τὶς δουλειές τους καὶ τὰ γιδοπρόβατά τους. Ὅλοι μαζεύτηκαν στὴν ἐκκλησιά. Εἶχαν ἔρθει καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα χωριά, τὴν Κάτω Κάνιανη, τὸ Σκλήθρο, τὸ Καστέλλι, τὴν Κουκοδίστα. Μέσα στὴ λαμπρότητα τῆς καινούριας ἐκκλησιᾶς, ἡ λειτουργία ἦταν κάτι καινούργιο γιὰ ὅλους. Ἡ γλυκειὰ φωνὴ τοῦ Γερο - παπᾶ καὶ ἡ ψαλμῳδία τῶν ψαλτάδων, ἔκανε ὅλους τοὺς πιστοὺς νὰ πιστεύουν πῶς ζοῦσαν ἕνα ὄνειρο. Τὰ καινούρια μπρούτζινα μανουάλια κρατοῦσαν τὰ κεριά, τὶς λαμπάδες καὶ τὶς ἐπιθυμίες τῶν πιστῶν. Ὁ ἥλιος ποὺ ἔμπαινε ἀπὸ τὰ παράθυρα μὲ τὶς καλοδουλεμένες σταυρωτὲς σιδεριὲς σκορποῦσε χαρούμενο φῶς.

Ὁ παπᾶς, ἔκανε δέηση «ὑπὲρ ὑγείας πάντων τῶν κατοικούντων καὶ εὑρισκομένων ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ». Οἱ χωριανοί, ἀγράμματοι οἱ περισσότεροι, λίγα καταλάβαιναν ἀπὸ τὰ τελεστουργικὰ λόγια. Ἡ ψυχή τους ὅμως καταλάβαινε περισσότερα. Ἡ συγκίνησή τους ἦταν μεγάλη. Κι' ἀκόμα μεγαλύτερη ἔγινε ὅ,τι καὶ παπᾶς εὐλόγησε «...εὐλόγησον τὸν σῖτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ πλήθυνον αὐτὰ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα».

Ἀσπάστηκαν ὅλοι τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ στὴ συνέχεια πῆραν ὅλοι ἀντίδωρο ἀπ' τοῦ παπᾶ τὸ χέρι, ποὺ ἔτρεμε ἀπὸ συγκίνηση. Μέσα του ὁ Γερόπαπας, σὰν ἄλλος Ἰουστινιανός ἔνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ πῇ «νενίκηκά σε Σολομών». ὅπως εἶπε ἐκεῖνος στὸ τέλειωμα τῆς Ἁγιὰ Σοφιᾶς. Ἦταν τόσο περήφανος γιὰ τὴν καινούργια ἐκκλησιὰ ὅπως κι' ὅλοι οἱ χωριανοί.

Καὶ σὰν τέλειωσε ἡ λειτουργία καὶ ὀγῆκαν ὅλοι ἔξω στὸν αὐλόγυρο, στὴν εὐρύχωρη πλατεία, ποὺ εἶχε καθαριστῇ ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα τῆς οἰκοδομῆς, πέτρες, ξύλα καὶ ἀσβέστες, ὅλοι μπῆκαν στὸ χορό, μὲ πρῶτο τὸ Γερόπαπα, ποὺ ἀνέμιζε τὸ ράσο του, καὶ κοντὰ σ' αὐτὸν ὅλους τοὺς γεροντους μὲ τὴ σειρὰ καὶ τελευταίους τοὺς νέους καὶ τὶς γυναῖκες. Κι' ἔτσι κρατώντας ὁ ἕνας τὸ χέρι τοῦ ἄλλου, σωστὴ ἀλυσίδα, ἔφεραν τρεῖς φορὲς τὸ γύρο τῆς ἐκκλησίας τραγουδώντας:

Νά ἦταν τὰ νειάτα δύο φορὲς
τὰ γέρατα καμία
νὰ ξαναζήσω μιὰ φορά
νὰ γίνω παλληκάρι
νὰ βάλω τὸ φεσάκι μου
νὰ πάω στὸ παζάρι...

Πρῶτα ἔλεγαν τὸν ἕνα στίχο οἱ μισοὶ κι' ὕστερα ἐπανελάμβαναν τὸν ἴδιο στίχο οἱ μισοὶ ἄλλοι καὶ οἱ γυναῖκες. Ὁ πρῶτος ἄλλαζε σειρά, χοροπηδοῦσε, κάνοντας λεβέντικες στροφὲς κι' ἔδειχνε τὴν τέχνη του στὸ χορό. Ὡς τὸ μεσημέρι οἱ χωριανοὶ χόρευαν στὸ χοροστάσι. Ὁ ἥλιος ἔκαιγε ἀπὸ τὰ μεσούρανα. Ἡ γιορτὴ τέλειωσε. Σιγὰ σιγά, τὰ γύρω σοκάκια γέμισαν ἀνθρώπους ποὺ πήγαιναν στὰ σπίτια τους, μαζὶ μὲ τοὺς ξενοχωρίτες, ποὺ θὰ φιλοξενοῦσαν. Ἡ ψυχὴ ὅλων εἶχε γαληνέψει. Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη προστάτευε τὸ χωριό!

Κι' ἀπόμειναν τὰ τζιτζίκια νὰ τραγουδοῦν στὰ δέντρα καὶ τὶς φασολιές.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, Η ΜΕΘΗ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ἡ Ἁγία Γραφὴ ἀναφέρει τὸ Νῶε σὰν τὸ πρῶτο ποὺ ἐφύτεψε ἀμπέλι μετὰ τὸν κατακλυσμὸ καὶ σὰν τὸ πρῶτο ποὺ παρουσιάζει μίαν ἄσχημη εἰκόνα τῆς μέθης. Μέσα στὴ σκηνή του μεθυσμένος ὁ Νῶε περιφέρεται γυμνός. Τὸν βλέπει ἔτσι ὁ γιός του ὁ Χὰμ βγαίνει ἔξω καὶ φωνάζει τὰ ἄλλα του ἀδέλφια (τὸν Σὴμ καὶ τὸν Ἰάφεθ) ποὺ σπεύδουν μέσα καὶ ρίχνουν τὸ πανωφόρι του ἐπάνω στὸν πατέρα τους. Ὅταν ὁ Νῶε ἀνένηψε ἀπὸ τὸ μεθύσι του εὐλόγησε τὰ δύο του παιδιὰ καὶ καταράστηκε τὸν Χάμ.

Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ προϊστορικά της ἀκόμα χρόνια βρίσκουμε διαδεδομένη τὴ χρῆσι τοῦ κρασιοῦ. Στὰ Ὁμηρικὰ ἔπη τὸ κρασὶ καταλέγεται στὴ καθημερινὴ τροφή. Μὲ τὸ κρασὶ ποὺ πῆρε ἀπὸ τὴν Θράκη ὁ Ὀδυσσέας μέθυσε τὸν κύκλωπα Πολύφημο. Κατὰ τὴ μυθολογία ὁ θεὸς Διόνυσος, γιὸς τοῦ Δία καὶ τῆς Σεμέλης, εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δ ἔδωσε εὐρύτατα τὴν καλλιέργεια τοῦ ἀμπελιοῦ καὶ τὴν χρῆσι τοῦ κρασιοῦ. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ὠργάνωσε τὸ ἐκστρατευτικό του σῶμα ἀπὸ γυναῖκες (τὶς Βάκχες) καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες (τοὺς Σατύρους). Γιὰ ὅπλα τους χρησιμοποιοῦσαν δόρατα στὰ ὁποῖα εἶχαν περιτυλίξει κισσὸ καὶ ἀντὶ γιὰ πολεμικὲς καὶ πολιορκητικὲς μηχανὲς εἶχαν μαζί τους λινάρια, πιθάρια, ἀσκιὰ καὶ δοχεῖα γεμᾶτα μὲ κρασί. Καὶ μ' αὐτὰ μέσα κυρίευε τὶς πόλεις τὴ μία μετὰ τὴν ἄλλη.

Γενικὰ στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα κρασὶ ἔπιναν ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Τὸ κρασὶ τὸ ἔπιναν πάντοτε νερωμένο καὶ τὸ ἀραίωμα γινόταν σὲ εἰδικὰ δοχεῖα ποὺ τὰ ἔλεγαν «κρατῆρες». Τὸ κρασὶ ἐπίσης τὸ θεωροῦσαν καὶ σὰν θεραπευτικὸ μέσο γιὰ ὡρισμένες παθήσεις τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Ὁ Ἱπποκράτης στὸ «Βιβλίο τῆς Ὑγείας» ἀναφέρει μὲ λεπτομέρειες τὴ σημασία ποὺ ἔχει ἡ χρῆσις του. Τὸ ἀνέρωτο κρασὶ κρύο, ζεστὸ ἢ σὲ κανονικὴ θερμοκρασία ἀνάλογα μὲ τὸ κλῖμα καὶ τὸ περιβάλλον τὸ θεωρεῖ σὰν διεγερτικὸ ὄχι μόνο γιὰ τὴν πέψι ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ νεῦρα τὴ καρδιὰ καὶ τὰ νεφρά.

Οἱ Ρωμαῖοι ἔκαναν ἀρκετὴ χρῆσι οἴνου, δὲν τὸν εἶχαν ὅμως καὶ σὲ μεγάλη ἐκτίμησι καὶ δὲν ἐπέτρεπαν τὴ χρῆσι του στὶς γυναῖκες. Κατὰ τὸν Κάτωνα, οἱ οἰκεῖοι τους γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι δὲν μύριζαν κρασὶ τὶς φιλοῦσαν. Ὁ Πλίνιος χαρακτηρίζει τὸ κρασὶ «ὑγιεινότατο». Ὁ Ὁράτιος τὸ θεωρεῖ σὰν αἰτία ποὺ ἐλαττώνει τὴν ἐξυπνάδα, τὸ θειϊκὸ αὐτὸ δῶρο.

Ἀργότερα ἡ Ἰατρικὴ σχολὴ τοῦ Σαλέρνο στὸ Ἰατρικό της βιβλίο χαρακτηρίζει τὸ κρασὶ σὰν ἕνα πραγματικὸ φάρμακο ποὺ διώχνει τὶς σκοτοῦρες, βοηθάει τὴν πέψι, ὀξύνει τὸ πνεῦμα, δυναμώνει τὴν δρασι, ὀξύνει τὴν ἀκοή, καθαρίζει τὸ αἷμα καὶ δυναμώνει τὸν ὀργανισμό. Ἡ ἴδια ὅμως σχολὴ δὲν παραλείπει νὰ κάνῃ τὴν σύστασι νὰ χρησιμοποιεῖται μὲ μέτρο.

Τὸν 16ο αἰῶνα, τὸ κρασὶ τὸ ἔδιναν στοὺς ἀσθενεῖς, στὰ νοσοκομεῖα τῆς Ρώμης. Στὶς ὁδηγίες ποὺ κυκλοφόρησαν στὶς 11 Ὀκτωβρίου 1696 διαβάζει κανείς: «Τὸ κρασὶ πρέπει προηγουμένως νὰ τὸ δοκιμάζουν οἱ γιατροί, γιὰ νὰ ἐλέγχουν μήπως τὸ προσωπικὸ τὸ ἐνόθευσε προσθέτοντας νερό».

Ὁ Παστέρ, ὁ μεγάλος αὐτὸς Γάλλος μικροβιολόγος, ὑπῆρξε κατηγορηματικός: «Τὸ κρασὶ εἶναι τὸ πιὸ ἁγνὸ καὶ τὸ πιὸ ὑγιεινὸ ἀπὸ ὅλα τὰ «ποτά». Ὁ μεγάλος του αὐτὸς ἐνθουσιασμὸς ἴσως νὰ προερχόταν ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τὸ κρασὶ ἦταν τὸ μοναδικὸ ποτὸ ποὺ ἦταν ἁγνὸ ἀπὸ βακτηριολογικὴ ἄποψι.

Φίλος τοῦ κρασιοῦ ἦταν καὶ ὁ μεγάλος Ἰταλὸς παθολόγος τοῦ 18ου αἰῶνος Τζούλιο Μπιτσοτζέρο ποὺ ἔλεγε: «Σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία ποὺ ζοῦμε, ὅταν σχεδὸν κάθε μέρα ποὺ περνᾶ διαψεύδει τὶς ἐλπίδες μας ὅταν τὰ ἀνθρώπινα ἰδανικὰ δὲν μᾶς κάνουν νὰ νοιώθουμε ζεστασιὰ ἢ δὲν μᾶς πείθουν ὅσο θὰ ἔπρεπε, ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ τολμήσῃ νὰ ρίξῃ ἀνάθεμα ἐναντίον τοῦ κρασιοῦ ποὺ μᾶς φέρει τὴ γαλήνη. Αὐτὸ θὰ τὸ τολμήσῃ ἕνας ἄλλος σοφὸς Ἰταλὸς ὁ Ρέντι ποὺ σ' ἕνα του ἀφορισμὸ βεβαιώνει «ὅποιος θέλει νὰ πεθάνῃ πρὶν τῆς ὥρας του ἂς πίνῃ».

Ἀνάμεσα σὲ κείνους ποὺ τὸ συνιστοῦν καὶ σὲ κείνους ποὺ κατακρίνουν τὴ χρῆσι του ὁ «Ἀφορισμὸς» τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου γιὰ τὸ κρασὶ στέκει ὁ πιὸ σωστὰ τοποθετημένος: «Τὸ κρασὶ ἔργο τοῦ Θεοῦ, ἡ μέθη ἔργο τοῦ Διαβόλου».

Θαρραλέο μήνυμα αἰσιοδοξίας

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ "ΗΡΑΚΛΕΙΑ"

Ἡ ἐφημερίδα μας εἶχε παληότερα σχολιάσει ἐπαινετὰ τὴν ἄρτια καὶ βαθυστόχαστη ἔρευνα τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Γεωργίου Πουρνάρα μὲ τὸν τίτλο «Η ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΤΗΣ 30/ΕΤΙΑΣ 1940 - 70 ΣΤΟΝ ΟΡΕΙΝΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ Β.Α. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΓΡΑΦΟΜΕΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ» ποὺ δημοσιεύτηκε στὴ Ρουμελιώτικη περιοδικὴ ἔκδοση «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ» καὶ εἶχε σὰν σκοπὸ νὰ προβληματίσει τοὺς συμπατριῶτες μας καὶ τὶς ἀρχὲς πάνω σ' ὅσα μποροῦν καὶ πρέπει νὰ γίνουν στὸ ξεχασμένο Β.Δ. τμῆμα τοῦ Νομοῦ Φωκίδας γιὰ νὰ μπορέση νὰ παραμείνει τόπος ζωντανὸς καὶ νὰ συνεχίσει τὴν ἱστορική του ἀποστολή.

Σήμερα βρισκόμαστε στὴν εὐχάριστη θέση νὰ ἐξάρομε τὴν ὡραία πρωτοβουλία τῶν συμπατριωτῶν μας κ. Γεωργίου Σιότροπου, ποὺ μὲ πολὺ μόχθο αὐτὸς καὶ οἱ συνεργάτες του, ὀργάνωσαν μὲ ἐπιτυχία στὶς 16 Αὐγούστου τὴν θεατρικὴ παράσταση ἀπὸ τὸ θίασο «θεατρικὴ ἔξοδος» τῆς Τριλογίας τοῦ Αἰσχύλου «Προμήθεια — Προμηθεὺς Δεσμιώτης, — Λυόμενος — Πυρφόρος» στὸ εἰδυλλιακὸ τοπίο «ΒΡΥΖΕΣ» ποὺ βρίσκεται στὴ συμβολὴ τῶν ὁρίων τῶν Κοινοτήτων Πανουργιᾶ — Πυρᾶς — Καλοσκοπῆς κοντὰ στὴ θέση ποὺ κάηκε ὁ μυθικὸς Ἡρακλῆς.

Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ στὴν περιοχή μας παίχθηκε ἀρχαῖο ἔργο καὶ τὸ παρακολούθησε μὲ κατάνυξη ἕνα πλῆθος κόσμου ἀπὸ τὰ γύρω χωριὰ πάνω ἀπὸ 8.000 ἄνθρωποι.

Τὸ φλογερὸ ἐνδιαφέρον ἀγάπης τῶν ὀλίγων γιὰ τὴν τύχη τοῦ τόπου μας πρέπει νὰ συμπληρωθεῖ μὲ τὴν αὐθόρμητη συμπαράσταση ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μας γιὰ νὰ περισώσουμε τὴν ἱστορική μας κληρονομία καὶ νὰ ἀναπτύξουμε ὅτι εἶναι δυνατὸ καὶ ταιριαστὸ μέσα στὶς φυσικὲς δυνατότητες τῆς περιοχῆς μας.

Ἡ ἐκδήλωση, ποὺ τιτλοφορήθηκε «ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΗΡΑΚΛΕΙΑ» εὐχόμαστε νὰ βρεῖ τὴ συμπαράσταση ὅλων καὶ νὰ γίνει ἕνα πλούσιο πολιτιστικὸ καὶ καλλιτεχνικὸ φεστιβὰλ σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς γῆς ξεχασμένη καὶ διψασμένη γιὰ ἔργα κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ὑποδομῆς. Οἱ προσδοκίες τοῦ πρωτεργάτη τῆς πρωτοβουλίας κ. Σιοτρόπου, κι' ὅσων ἀγαποῦν τὴ γωνιὰ αὐτὴ τῆς ρουμελιώτικης γῆς ἐλπίζομε ὅτι θὰ δικαιωθοῦν.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα

ὅτι τὸ βραχυχρόνιο οἰκονομικὸ ὄφελος τῆς γενιᾶς μας εἶναι πολὺ μικρὸ ἔναντι τῆς μέχρι σήμερα προσφορᾶς τῶν φυσικῶν πόρων, ποὺ καταστρέφονται, κι' ἔναντι τῶν ὅσων θὰ μποροῦσαν νὰ προσφέρουν στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Τρομακτικὴ ἡ μακρόχρονη οἰκονομικὴ ζημία καὶ ἀποκαρδιωτικὸ τὸ θέαμα ἀπὸ τὴ μπαζοποίηση γεωργικῆς γῆς, βοσκοτόπων καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ποὺ ποτίστηκαν μὲ ἱδρῶ' τα καὶ τραγουδίστηκαν μ' εὐγνωμοσύνη ἀπὸ τὶς γενιὲς τῶν δουλευτῶν τῆς γῆς, ποὺ πέρασαν κι' ἔζησαν σ' αὐτὸ τὸν τόπο. Ἡ καταστροφὴ αὐτὴ μπορεῖ νὰ πεῖ κανείς, ἄφοβα, ὅτι ἀποτελεῖ βλασφημία γιὰ τὶς γενιὲς ποὺ πέρασαν καὶ μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια συγκέντρωναν σπυρὶ - σπυρὶ τὸ Ἑλληνικὸ χῶμα, σὲ φυσικὰ καὶ τεχνητὰ πορτέρια, γιὰ νὰ φυτέψουν σ' αὐτὸ τοὺς σπόρους γιὰ τὴν εὐλογημένη συγκομιδή.

Ἀλλὰ ἐνῶ τονίζεται ἡ συναλλαγματικὴ ὠφέλεια τοῦ Δημοσίου, ἀπὸ τὴν ἐξαγωγὴ τοῦ Βωξίτη, οἱ κάτοικοι καὶ οἱ Κοινότητες τῆς περιοχῆς δὲν ἔχουν κανένα μερίδιο ἀπ' αὐτή. Ἐδῶ μένουν πλημμυρικὰ τὰ μπάζα, ὁ κουρνιαχτὸς ἀπὸ τὶς ἐκρήξεις καὶ τὶς ἐκσκαφὲς καὶ οἱ ζημίες ποὺ προκαλοῦνται στὰ φτωχόσπιτα τῶν χωρικῶν ἀπὸ τὶς ἰσχυρότατες ἐκρήξεις γιὰ τὴν ἐξόρυξη τοῦ βωξίτη.

Ἡ ἐφημερίδα μας χρόνια τώρα παρουσιάζει τὸ πρόβλημα, ζητᾶ νὰ σταματήσει τὸ κακὸ ποὺ γίνεται καὶ ἐνῶ δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ προσφέρει ὑπηρεσίες σωτηρίας, περιορίζεται σ' αὐτὸ ποὺ μπορεῖ νὰ κάνει νὰ στιγματίζει τὶς καταστροφές.

Οἱ ἁρμόδιοι ὅμως ποὺ ἔχουν τὴ δύναμη καὶ τὸ νόμο στὰ χέρια τους τί κάνουν; Ἀφίνουν νὰ καταστραφῆ τὸ περιβάλλον γιὰ νὰ μπῆ ἐφάπαξ συνάλλαγμα στὴ χώρα μας, ἀφοῦ μεταβληθῆ ἡ περιοχὴ γιὰ ὅλους τοὺς αἰῶνες σὲ σεληνιακὸ τοπίο. Πῶς θὰ φυτρώσουν καὶ θ' ἀντρειωθοῦν ξανὰ δάση; Πῶς θὰ προλάβουν τὶς καταστροφές; Μὲ σωστὴ ἐκμετάλλευση — ὑπόγεια ἐξόρυξη — θὰ μποροῦσαν νὰ βγάλουν τὸ βωξίτη, χωρὶς τὴν καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος.

Ἦρθε ποτὲ κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους νὰ δῆ τὴν καταστροφή;

Κι' ἂν ἦρθε τί μέτρα πῆρε, γιὰ νὰ βάλη κάποιο φραγμὸ στὴν ἐγκληματικὴ καὶ ἀπερίσκεπτη καταστροφή. Τί θὰ λένε τὰ παιδιά μας, οἱ Ἕλληνες τοῦ μέλλοντος, ὅταν θὰ βλέπουν τὸ ἀνεπανόρθωτο κακὸ ποὺ ἔγινε στὶς μέρες μας; Καὶ θὰ καταλογίζουν ἀδιαφορία καὶ ἐγκληματικὴ εὐθύνη σὲ μᾶς, στὴ Διοίκηση, στοὺς ἐκπροσώπους τῆς περιοχῆς στὴ Βουλή, στὴν Κυβέρνηση;

Ποιὰ προνόμια παρέχονται ἀπὸ τὴν ΕΟΚ

ΟΡΕΙΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΑ ΧΩΡΙΑ

Οἱ ὀρεινὲς καὶ προβληματικὲς Κοινότητες τῆς χώρας μας, σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ε.Ο.Κ., προβλέπεται νὰ τύχουν τῶν ἑξῆς εἰδικότερων προνομίων:

—Ἐτήσια ἐπιδότηση ποσοῦ 15 ἕως 97 λογιστικῶν μονάδων γιὰ κάθε ζωϊκὴ μονάδα, ἀνάλογα μὲ τὴν κατηγορία.

—Ἐτήσια ἐπιδότηση μὲ ποσὸ 1,5 ἕως 9,7 λογιστικὲς μονάδες γιὰ κάθε στρέμμα καλλιεργήσιμης ἐκτασης.

—Ἐπιδότηση τοῦ δανειακοῦ ἐπιτοκίου μὲ δύο μονάδες περισσότερες ἀπὸ ἐκεῖνες ἄλλων περιοχῶν.

—Ἐπιδότηση ὁμαδικῶν δραστηριοτήτων βελτιώσεως βοσκοτόπων καὶ παραγωγῆς ζωοτροφῶν.

—Ἐπιδότηση γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς χειροτεχνίας.

Στὴν κατηγορία τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν περιλαμβάνονται καὶ οἱ κατωτέρω τοῦ Νομοῦ Φωκίδος.

1. Ἐπαρχία Δωρίδας - Κοινότητες. Ἀδόρου, Ἁγ. Πάντων, Ἀλεποχωρίου, Ἀμυγδαλιᾶς, Ἀρτοτίνας, Βραΐλας, Γλυφάδας, Δάφνου, Διακοπίου, Διχωρίου, Δροσάτου, Δωρικοῦ, Ἐλαίας, Εὐπαλίου, Ζοριάνου, Καλλιθέας, Κάμπου, Καρουτῶν, Κερασεῶν, Κλήματος Εὐπαλίου, Κοκκίνου, Κονιάκου, Κουπακίου, Κριατσίου, Κροκυλείου, Λευκαδιτίου, Λιδωρικίου, Μακρινῆς, Μαλανδρίνου, Μαραθιᾶ, Μηλέας, Μοναστηρακίου, Παλαιοξαρίου, Πανόρμου, Πενταγιῶν, Πενταπόλεως, Περιβολίου, Περιθωτίσσης, Ποτιδανείας, Πύργου, Σεργούλας, Στίλιας, Συκέας, Σωταίνης, Τειχίου, Τριζονίων, Τρικόρφου, Τριστένου, Ὑψηλοῦ Χωρίου, Φιλοθέης.

2. Ἐπαρχία Παρνασσίδας - Δῆμος Δελφῶν - Κοινότητες: Ἁγ. Εὐθυμίας, Ἀθαν. Διάκου, Ἀποστολιᾶς, Βάργιαννης, Βουνιχώρας, Γαλαξειδίου, Δεσφίνας, Δροσοχωρίου, Ἐλαιῶνος, Ἐπταλόφου, Καλοσκοπῆς, Καστριωτίσσης, Κάτω Μουσουνίτσης, Μαυρολιθαρίου, Οἰνοχωρίου Πανουργιᾶ, Πεντεορίων, Πολυδρόσου, Προσηλίου, Πυρᾶς, Σκλήθρου, Στρώμης, Τριταίας.

Ὁμοσπονδία ὀρεινῆς Παρνασσίδας

Μέσα στὸ πρῶτο 10ήμερο τοῦ Νοεμβρίου, πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα σύσκεψη ἐκπροσώπων τῶν Συλλόγων ἀπὸ Κοινότητες τῆς ὀρεινῆς Παρνασσίδας, μὲ σκοπὸ τὴ σύσταση Ὁμοσπονδίας ποὺ θὰ ἐπιδιώξει νὰ ἐξασφαλίσει τὴν Πολιτιστικὴ ἐπικοινωνία τῶν μελῶν τους καὶ τὸν προγραμματισμὸν τῶν κοινῶν πρωτοβουλιῶν ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν κοινωνική, πολιτιστικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῶν προβληματικῶν κοινοτήτων τῆς Παρνασσίδος.

Στὴ σύσκεψη πῆραν μέρος ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων Πανουργιᾶς, Στρώμνης, Οἰνοχωρίου, Καλοσκοπῆς, Συκιᾶς, Πυρᾶς κ. ἄ.

Ἡ σύσκεψη θὰ ἐπαναληφθῆ μέσα στὸ ἔτος 1980 γιὰ νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἔγκριση τοῦ ἱδρυτικοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὁ Σύλλογός μας εὐχαριστεῖ τὸν Δ)τὴ τῆς ΑΤΕ κ. ΠΕΠΕΛΑΣΗ

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος κ. Πεπελάσης, ἔνθερμος θιασώτης μιᾶς ὑπαίθρου πολιτιστικὰ καὶ οἰκονομικὰ ἀνεπτυγμένης, ἀνταποκρίθηκε ξανὰ στὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου μας καὶ πρόσφερε τὴ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῆς Τραπέζης γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου τοῦ χωριοῦ μας.

Ὁ Σύλλογός μας αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ ἐκφράσει τὶς εὐχαριστίες του στὸν κ. Διοικητή, ποὺ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ καὶ τὴν πίστη του στὴν ἀνάγκη ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, ἐκφράζει σὲ κάθε εὐκαιρία, μὲ ἔργα καὶ ὄχι μόνο λόγια, ὅπως γίνεται ἀπὸ πολλούς.